

Sygn. akt *XVII AmT 160/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	Sędzia SO Andrzej Turliński

po rozpoznaniu 26 sierpnia 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **R. O.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

o nałożenie kary pieniężnej

na skutek odwołania R. O. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 30 sierpnia 2018 r. Nr (...)

1. oddala odwołanie;

2. zasądza od R. O. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Andrzej Turliński

Sygn. akt XVII AmT 160/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 sierpnia 2018 r. Nr(...) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE, pozwany) na podstawie art. 210 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 209 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ustawy z 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1907, dalej Pt) oraz na podstawie art. 104 § 1 k.p.a. w zw. z art. 206 ust. 1 Pt, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na R. O. (powód), współnika spółki cywilnej (...) s.c. (...), J. P., R. O. z siedzibą w S. w związku z niewywiązaniem się z obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianego w art. 7 Pt za rok sprawozdawczy 2014 i 2015 nałożył na R. O., współnika spółki cywilnej (...) s.c. (...), J. P., R. O. karę pieniężną płatną do budżetu Państwa za niewypełnienie obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych w Pt, tj. obowiązku przedłożenia Prezesowi UKE danych, o których mowa w art. 7 ust. 2 Pt, za:

1. za 2014 r. w wysokości 750 PLN,

2. za 2015 r. w wysokości 750 PLN.

Od ww. decyzji powód wniósł odwołanie i wniósł o umorzenie kary pieniężnej nałożonej w decyzji. Prezesowi URE zarzucił:

- naruszenie k.p.a. w zakresie tego, że Prezes URE doprowadził do tego, że jednocześnie były w toku 2 postępowania z wniosku tego samego podmiotu, których przedmiot jest tożsamy. Pierwsze postępowanie wszczęte zawiadomieniem z 20 października 2017 r. Nr (...) Drugie postępowanie wszczęte zawiadomieniem z dnia 28 grudnia 2017 r. Nr(...) Pierwsze postępowanie nigdy nie zostało zakończone w formie decyzji mimo, że udzielono na nie odpowiedzi i przekazano wymagane dokumenty,

- naruszenie ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz.U. z 2017 r. w zakresie tego, że Prezes URE nałożył na powoda karę mimo, że w myśl Pt powód nie był nigdy przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, a tym samym nie miał obowiązku udzielania informacji, o której mowa w decyzji,

- kara nałożona w decyzji nie jest adekwatna do naruszenia. Prezes UKE nałożył tak wysoką karę za niezłożenie informacji o rodzaju i zakresie wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Dane o rodzaju i zakresie wykonywania działalności telekomunikacyjnej były przekazywane w formie elektronicznej w Systemie Informacyjnym o Infrastrukturze Szerokopasmowej (SIIS). Zarzut o nieprzekazywaniu tej informacji jest bezzasadny. Natomiast przychody Spółki cywilnej w 2014 r. były na poziomie (...) czyli(...) zł na wspólnika, a w 2015 r. z samych usług telekomunikacyjnych(...) zł czyli ok.(...) zł na wspólnika,

- nieskuteczność dostarczenia korespondencji w tej sprawie stała po stronie Prezesa URE. Dokumenty wezwania i decyzje przekazywane były w większości na adres nieistniejącej od 2015 r. Spółki mimo, że Prezes UKE był w posiadaniu adresu miejsca zamieszkania wspólników.

- kara nałożona w decyzji została nieprawidłowo ustalona skoro powód przedstawił przychody za 2016 r. i to one powinny stanowić o wysokości kary – pierwsze postępowanie zawiadomieniem z dnia 20.10.2017 r. Znak(...) Błędne było więc ustalenie Prezesa UKE, że wobec nieprzekazania dochodów za 2017 r. podstawą nałożenia kary jest kwota 500.000 PLN,

- naruszenie k.p.a. w zakresie tego, że mimo udzielenia odpowiedzi, przekazania wymaganych dokumentów w związku z wszczęciem postępowania z zawiadomienia z dnia 20.10.2017 r. Znak (...) Prezes UKE nie zakończył tego postępowania, a miało to kolosalne znaczenie w tej sprawie,

- niemożność przekazania dochodów za 2017 r. wynikał z tego, że żądanie to wynikało ze wszczęcia drugiego postępowania z wniosku tego samego podmiotu, których przedmiot jest tożsamy co jest niezgodne z k.p.a. – decyzją z 28.10.2018 r. Nr (...),

- niemożność przekazania danych za 2017 r. wynikał także z tego, że żądanie przekazania przychodów za 2017 r. zostało narzucone drugim postępowaniem z dnia 28 grudnia 2017 r. Nr (...)w terminie 60 dni. Jedynym dokumentem poświadczającym uzyskane przychody za 2017 r, był PIT roczny. Powód nie mógł spełnić 60 – dniowego obowiązku wobec tego, że termin jego składania to 30.03.2018 r. – przekroczenie 60 dni i niemożność spełnienia obowiązku,

- Prezes URE wydając decyzję o nałożeniu kary zawiadomieniem z dnia 28.10.2017 r. Nr (...) do ustalenia wysokości kary powinien przyjąć i żądać przychodów za poprzedni rok tj. 2016 czego nie uczynił. Takie było bowiem uzasadnienie w przypadku decyzji z zawiadomienia z dnia 20 października 2017 r. Nr (...) gdzie dokonano zawilego dowodu, iż wysokość kary ustala się na podstawie przychodów za rok poprzedni od daty wszczętego postępowania.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE oddalił odwołanie w całości oraz wniósł o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt, kto nie wypełnia obowiązku udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą lub ustawą z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1537 z późn. zm., dalej ustawa o wruist) lub udziela informacji niepełnych lub nieprawdziwych lub dostarcza dokumenty zawierające informacje

niepełne lub nieprawdziwe, podlega karze pieniężnej. Przepis z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt odnosi się do naruszeń obowiązku udzielania informacji lub dostarczenia dokumentów w relacji pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność regulowaną przepisami Pt, a m.in. Prezesem UKE. Prezes UKE wskazuje przy tym, że jednym z obowiązków udzielania informacji lub dostarczania dokumentów przewidzianych ustawą jest obowiązek sprawozdawczy przewidziany art. 7 Pt.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 Pt przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym przekroczyły kwotę (...) złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE rocznego sprawozdania finansowego w terminie do dnia 30 czerwca, a także danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do dnia 31 marca. Natomiast przedsiębiorca telekomunikacyjny, którego roczne przychody z tytułu wykonywania działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku sprawozdawczym były równe lub mniejsze od kwoty(...) złotych, jest obowiązany do przedkładania Prezesowi UKE, w terminie do dnia 31 marca, wyłącznie danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych (art. 7 ust. 2 Pt). Należy przy tym podkreślić, iż wyżej wskazany obowiązek sprawozdawczy wynikający z art. 7 Pt obowiązuje każdego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, przy czym jedynie zakres tego obowiązku zmienia się w zależności od kwoty rocznego przychodu za poprzedni rok sprawozdawczy w stosunku do roku, w którym dany obowiązek się aktualizuje. Ponadto zarówno art. 7 ust. 1, jak i art. 7 ust. 2 Pt przewidują obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w tym samym terminie, tj. do dnia 31 marca.

W związku z powyższym w przypadku udzielenia niepełnych lub nieprawdziwych informacji lub dostarczenia dokumentów zawierających takie informacje, jak również w przypadku nie udzielenia informacji, o których mowa w art. 7 Pt, podmiot zobowiązany podlega karze, zgodnie z art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Należy bowiem wskazać, że art. 7 Pt przewiduje obowiązek udzielenia informacji lub dostarczania dokumentów (danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych, ewentualnie także rocznego sprawozdania finansowego), o niewykonaniu którego stanowi art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt. Należy przy tym podkreślić, że przez niewypełnienie obowiązku przekazania danych, o którym mowa w art. 7 Pt należy rozumieć także przekazanie wymaganych w art. 7 Pt informacji z uchybieniem terminu, o którym mowa w tym przepisie. Przepis art. 7 Pt precyzyjnie wskazuje termin wywiązania się z uregulowanego w nim obowiązku. Oznacza to, że niezachowanie przedmiotowego terminu do przekazania danych, przewidzianych w art. 7 Pt, również podlega karze, o jakiej mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 Pt.

Powód był przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu art 2 pkt 27 Pt. Z rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych prowadzonego przez Prezesa UKE został wykreślony w dniu 16 stycznia 2018 r. Dlatego przewidziany w art. 7 Pt obowiązek przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych za lata 2014 i 2015 ciążył na powodzie.

Powód nie przedłożył we właściwym terminie danych wymaganych w art. 7 Pt za lata 2014 i 2015, tj. danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych. Powód przedłożył przedmiotowe dane 30 listopada 2017 r., po wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Powód prowadził, zgodnie ze swoim oświadczeniem, działalność telekomunikacyjną od 18 października 2002 r. do kwietnia 2015 r, w ramach spółki cywilnej (...), J. P., R. O.. Na wniosek współników Spółki z 24 listopada 2017 r.

Spółka została wykreślona z rejestru (...) z dniem 16 stycznia 2018 r. Pismem z 31 marca 2014 r.(...) powód został powiadomiony o podjęciu z urzędu czynności zmierzających do sprostowania w rejestrze (...) wpisu dotyczącego spółki cywilnej.

Natomiast pismem (...) z 29 lipca 2014 r. powód został powiadomiony o wstrzymaniu czynności dotyczących prostowania wpisu i zarazem o utrzymaniu dotychczasowego wpisu Spółki cywilnej (...) w (...).

Zawiadomieniem z dnia 20 października 2017 r., znak: (...), Prezes UKE poinformował powoda o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na powoda kary pieniężnej w związku z niewywiązaniem się z obowiązku, o którym mowa w art. 7 Pt za rok obrotowy 2014 i 2015 (k.1 – 2 akt adm.).

W tymże piśmie, Prezes UKE wezwał powoda do przekazania, w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia, danych dotyczących wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r. niezbędnych do określenia podstawy wymiaru kary.

Pismem z dnia 24 listopada 2017 r. powód wniósł o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej, gdyż, jak podał, żaden ze wspólników spółki cywilnej (...) s.c. (...), J. P., R. O. z siedzibą w S., nie był w roku sprawozdawczym 2014 i 2015 przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w rozumieniu ustawy z 16 lipca 2014 r. Prawo telekomunikacyjne, co było skutkiem niezakończenia postępowania administracyjnego rozpoczętego 31 marca 2014 r. przez UKE we W..

W uzasadnieniu podał, że celem działalności spółki było świadczenie usług telekomunikacyjnych w zakresie dostarczania dostępu do Internetu poprzez sieć kablową i WiFi na terenie miasta S.. Działalność była prowadzona od 18 października 2002 r. nieprzerwanie do końca kwietnia 2015 r. Natomiast 02 maja 2005 r. Spółka została wpisana z urzędu do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych ((...)). Powód przedstawił okoliczności dotyczące wszczęcia postępowania przez Delegaturę UKE we W. w dniu 31 marca 2014 r. (...) o sprostowaniu z urzędu wpisu nr (...) w rejestrze (...) prowadzonym przez Prezesa UKE.

Pismem z 31 marca 2014 r. (...) (k 57-58 akt adm.) powód został zawiadomiony o podjęciu z urzędu czynności zmierzających do sprostowania w rejestrze (...) wpisu dotyczącego spółki cywilnej pod numerem (...). Wynikało z niego jednoznacznie, że w wyniku błędu do (...) wpisano Spółkę mimo, że takiemu wpisowi podlega wyłącznie wspólnik Spółki. Z treści wpisu wynikało, iż obowiązkowi dokonania takiego wpisu podlega każdy ze wspólników Spółki z osobna, a Spółka zostanie wykreślona. Po zakończeniu procedury sprostowania wpisu każdy ze wspólników miał zostać poinformowany o nowej treści wpisu do (...) przez doręczenie zaświadczenia o wpisie.

Zakończenie postępowania zgodnie z zawiadomieniem z 31 marca 2014 r. w opinii powoda zagroziło ciągłości prowadzenia działalności, a z perspektywy czasu w konsekwencji spowodowało jej zakończenie. Z końcem kwietnia 2015 r. Firma (...) s.c. W. O.. J. P., R. O. przestała istnieć, a żaden ze wspólników nie prowadził samodzielnie działalności telekomunikacyjnej. Infrastruktura telekomunikacyjna została sprzedana.

Otrzymując zawiadomienie z 31 marca 2014 r. powód liczył na to, że UKE doprowadzi postępowanie do końca i dokona z urzędu stosownych wpisów do (...) oraz zawiadomi doręczeniem stosowanych zaświadczeń o wpisie. Z niewiadomych przyczyn postępowanie nie zostało zakończone. Tym samym w okresie 2014 i 2015 wspólnicy nie byli wpisani do (...) i tym samym nie byli przedsiębiorcami telekomunikacyjnymi w rozumieniu przepisów Pt. Jedynym podmiotem wpisanym do (...) była Spółka, która nie może być przedsiębiorcą telekomunikacyjnym – potwierdza to obecny (...), w którym wpisania jest jedynie Spółka. Mimo niezakończenia postępowania powód przesłał wniosek o wyrejestrowanie Spółki z (...) z dniem 01.04.2015 r.

W toku postępowania administracyjnego powód nie odebrał od pozwanego dwóch pism: pisma z 20 listopada 2017 r. oraz pisma z 18 grudnia 2017 r.

Pismem z 20 listopada 2017 r. (k. 11 akt adm.) Prezes URE zawiadomił powoda o powodach nie zakończenia sprawy w terminie 30 – dniowym od jej wszczęcia i wyznaczył nowy termin zakończenia sprawy na dzień 31 grudnia 2017 r. Prezes UKE poinformował również powoda, że zgodnie z art. 41 § 1 k.p.a.w toku postępowania strony oraz ich

przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego. W razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

Pismo to zostało poprawnie awizowane w dniu 24 listopada 2017 r. oraz powtórnie awizowane w dniu 4 grudnia 2017 r. Po bezskutecznym upływie 14 – dniowego okresu przechowywania w placówce pocztowej zawiadomienie zostało 11 grudnia 2017 r. zwrócone Prezesowi URE z adnotacją „zwrot nie podjęte w terminie”. W związku z powyższym ww. zawiadomienie zostało uznane za doręczone i pozostawiono je w aktach – w aktach brak koperty.

Drugie pismo, którego powód nie odebrał, to pismo z 18 grudnia 2017 r. (k 42 akt adm.). Zawiadomieniem z dnia 18 grudnia 2017 r., znak (...) wysłanym na adres: „ (...), (...)-(...) S.” Prezes UKE poinformował powoda, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia, w siedzibie Delegatury UKE w Z. lub pod (...).

Pismo z dnia 18 grudnia 2017 r. zostało poprawnie awizowane w dniu 20 grudnia 2017 r. oraz powtórnie poprawnie awizowane w dniu 29 grudnia 2017 r. Po bezskutecznym upływie 14-dniowego okresu przechowywania w placówce pocztowej zawiadomienie zostało w dniu 4 stycznia 2018 r. zwrócone Prezesowi UKE z adnotacją „zwrot nie podjęto w terminie” (k. 41 akt adm.). W związku z powyższym ww. zawiadomienie, na podstawie art. 44 § 4 k.p.a., zostało uznane za doręczone i pozostawiono je w aktach. W związku z tym następne pisma wysyłane były na adres zamieszkania powoda: „ul. (...), (...)-(...) M.”.

Nie zostało dopuszczone przez Sąd pismo przygotowawcze powoda z 1 kwietnia 2019 r. (k. 40), albowiem złożono je bez zgody Sądu na dokonanie tej czynności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Odwołanie okazało się nieuzasadnione, a zaskarżona nim decyzja jest prawidłowa.

W pierwszej kolejności należało wyprowadzić powoda z błędu, że nigdy nie był przedsiębiorcą telekomunikacyjnym.

Fakt, iż powód wraz z dwoma współnikami byli członkami związanej umową spółki cywilnej nie mógł oznaczać, że spółka ta stała się podmiotem jakichkolwiek praw i obowiązków. Z unormowania art. 860 k.c. w brzmieniu: „przez umowę spółki wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przez działanie w sposób oznaczony, w szczególności przez wniesienie wkładów” wynika, że spółka prawa cywilnego nie ma osobowości prawnej, a to jest równoznaczne, że, co do samej zasady, nie mogła stać się podmiotem prawa i co za tym idzie podmiotem praw i obowiązków, w tym obowiązków wynikających z prawa materialnego, a w tym w szczególności obowiązku wynikającego z art. 7 PT. Podmiotami praw i obowiązków w sferze stosunków zewnętrznych są natomiast wszyscy wspólnicy spółki cywilnej. Tak więc w przedmiotowej sprawie to nie spółka cywilna (...), tylko każdy z jej współników, w tym powód, był przedsiębiorcą telekomunikacyjnym i z tego tytułu podlegał reżimowi przepisów Prawa telekomunikacyjnego, w tym karze nakładanej w trybie art. 209 PT. Ponadto z godnie z art. 10 ust. 4 pkt 1 i pkt 2 PT do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych wpisuje się dane osoby fizycznej będącej przedsiębiorcą, a nie spółki cywilnej, co jest oczywistym skutkiem braku po jej stronie zdolności prawnej. W ten sposób należy odczytywać funkcjonujący do chwili rozwiązania spółki zapis jej nazwy (...) s.c. W. O., J. P., R. O.. Z uwagi na to, że powód R. O. został wykreślony z rejestru przedsiębiorców (...) w dniu 5 maja 2015 r. (k. 19 akt adm.), obowiązany był jako przedsiębiorca telekomunikacyjny w rozumieniu art. 2 pkt 27 PT wpisany do Rejestru Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych do wywiązania się z obowiązku sprawozdawczego wynikającego z art. 7 ust. 1 PT tj. przedłożenia Prezesowi UKE danych dotyczących rodzaju i zakresu wykonywanej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych w terminie do 31 marca za poprzedni rok sprawozdawczy. Dane za lata 2014 i 2015 nie zostały przekazane Prezesowi Urzędu w ustawowych terminach. Przedłożono je dopiero 30 listopada 2017 r. po wszczęciu postępowania administracyjnego o wymierzenie kary pieniężnej. Co prawda powód stwierdził w

odwołaniu, że część z nich przesłał elektronicznie w systemie SIIS, jednakże nie przedstawiał jakiegokolwiek dowodu dla udowodnienia tego twierdzenia.

Kolejne zarzuty odwołania związane były z ustaleniem podstawy wymiaru kary pieniężnej. Zgodnie z przepisem art. 210 ust. 1 PT stanowi ją przychód z całej działalności karanego podmiotu z roku poprzedzającego rok, w którym wydano decyzję o nałożeniu sankcji finansowej. Ponieważ zaskarżoną decyzję Prezes UKE wydał w dniu 30 sierpnia 2018 r., powód skutecznie wezwany w postępowaniu administracyjnym pismem z dnia 20 grudnia 2017 r. powinien był przedstawić swój przychód z działalności osiągnięty w 2017 r., a skoro tego nie uczynił jego przychód za ten rok ustalono zgodnie z treścią art. 210 ust. 3 PT w sposób szacunkowy na kwotę (...) zł, która stanowi minimalną wartość przychodów ustalanych w sposób szacunkowy w oparciu o art. 210 ust. 3 pkt 2 PT.

Jest dla Sądu oczywiste, że w świetle przywołanego unormowania art. 210 ust. 1 PT przedstawienie przez odwołującego się przychodu osiągniętego w 2016 r. było nieprawidłowe i w związku z tym Prezes UKE zobligowany był przepisem art. 210 ust. 3 PT do ustalenia przychodu na kwotę(...) zł. Jednocześnie nie zasługuje na uwzględnienie zarzut odwołania wskazujący na brak możliwości podania przychodu za 2017 r. w określonym terminie, gdyż jedynym dokumentem dla poświadczenia tej informacji mógł być zdaniami powoda PIT roczny za 2017 r., a termin do jego złożenia przypadający na 30 kwietnia 2018 r. był późniejszy od terminu wyznaczonego przez pozwanego. W wezwaniu skierowanym do powoda Prezes Urzędu nie domagał się nadesłania dokumentu PIT za 2017 r. tylko podania w formie oświadczenia wielkości przychodu. Powód powinien był od początku marca 2017 r. obliczyć ten przychód na potrzeby postępowania administracyjnego samodzielnie lub przez podmiot zawodowo trudniący się księgowością – na co miał wystarczającą ilość czasu i przekazać stosowne oświadczenie organowi regulacyjnemu.

Nie potwierdziły się też zarzuty dotyczące naruszenia przepisów k.p.a. Prezes UKE wszczął tylko jedno postępowanie o ukaranie powoda – zawiadomieniem z dnia 20 października 2017 r. W związku z tym, że korespondencja dotycząca tego postępowania nie była przez powoda odbierana, pozwany, w celu uzyskania pewności co do uczestnictwa powoda w postępowaniu, pismem z dnia 28 grudnia 2017 r. doręczył całość dotychczasowej korespondencji dotyczącej postępowania na adres zamieszkania powoda w M..

Kolejne pisma kierowane na ten adres były również odbierane przez powoda.

Powyższe świadczy nie o wadliwym procedowaniu przez organ regulacyjny, ale przeciwnie, o jego dbałości o zachowanie pełni praw do obrony swoich interesów przez stronę w toczącym się postępowaniu. Przekierowanie poczty do powoda na jego adres zamieszkania nie było w żadnym wypadku wszczęciem drugiego postępowania w tej samej sprawie.

Nie podlegał też uwzględnieniu zarzut, że postępowanie wszczęte w dniu 20 października 2017 r. trwało zbyt długo co miało, według powoda, „kolosalne znaczenie w sprawie”. Wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania powód został wezwany o dane o wielkości przychodu osiągniętego w 2016 r. Dane te – PIT – 36 (k. 35 – 35V akt adm.) zostały przekazane do Urzędu UKE przy piśmie wysłanym w dniu 23 listopada 2017 r. (koperta k. – 40 akt adm.). Niezakończenie postępowania w 2017 r. było przyczyną wezwania strony o ww. dane za 2017 r., ponieważ przychód za 2016 r. nie mógł już być wzięty pod uwagę jako podstawa wyliczenia kary.

W ocenie Sądu niezakończenie postępowania w 2017 r. spowodowane było koniecznością przesłania korespondencji kierowanej do powoda na jego adres domowy oraz oczekiwaniem na dane o przychodzie za 2017 r. (vide pismo pozwanego z 29 czerwca 2018 r. k. 60 akt adm.). Ponadto jeśli powód uważał, że postępowanie jest przedłużane bez istotnego powodu mógł wystąpić ze skargą na przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie sprawy (art. 227 k.p.a.) albo ze skargą na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania (art. 3 § 2 pkt 8 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi), jednak tego nie uczynił.

W odniesieniu do wysokości kary pieniężnej powód wskazał, że „nie jest ona adekwatna do naruszenia”.

Z tym stwierdzeniem nie można się zgodzić. Według unormowania art. 210 ust. 2 PT ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes URE uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu oraz jego możliwości finansowe.

Z przedstawionych już wcześniej powodów Prezes UKE zmuszony był przyjąć za podstawę wymiaru kary kwotę 500 000 zł. W związku z tym kara maksymalna (3% od przychodu) mogła wynieść 15 000 zł za każdy z dwóch deliktów administracyjnych popełnionych w sprawie. Jednakże wymierzone dwie kary po 750 zł nie były wygórowane, gdyż stanowiły tylko o 5% kary maksymalnej każda.

Zakres naruszenia nie był znikomy zarówno ze względu na znaczny upływ czasu między wymagalnością obowiązku za 2014 i za 2015 r. a momentem zaprzestania przez powoda naruszania prawa w wyniku przekazania wymaganych danych. Jednakże fakt zaprzestania naruszania prawa prawidłowo uznany został za okoliczność łagodzącą wymiar kary. Ten sam skutek odniosło ustalenie braku uprzedniego naruszenia przez odwołującego się Prawa Telekomunikacyjnego. Z kolei na jego niekorzyść świadczyło utrudnienie wynikające dla Prezesa UKE w wykonywaniu stałej kontroli nad działalnością telekomunikacyjną związane z operowaniem niepełnymi danymi z powodu dwukrotnego niewywiązania się przez powoda we właściwym czasie z obowiązku sprawozdawczego.

W świetle powyższych rozważań wysokość nałożonych w decyzji kar nie budzi zastrzeżeń Sądu. Kary niższe byłyby w istocie symbolicznymi i nie spełniłyby przypisanych im funkcji prewencyjnej, represyjnej i edukacyjnej.

Należało również zważyć, że chociaż na dzień wyrokowania przepis art. 209 ust. 1 pkt 1 przewidujący sankcję za delikty administracyjne określone w zaskarżonej decyzji był uchylony z mocy art. 1 pkt 31 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1118), to jednak miał on zastosowanie przy rozstrzygnięciu sprawy przez Sąd z uwagi na treść przepisu przejściowego – art. 12 ww. ustawy, który do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej dotyczących nałożenia przez Prezesa UKE kary pieniężnej za naruszenie, o którym mowa w art. 209 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej (PT), nakazał stosować przepisy dotychczasowe.

W tym stanie rzeczy Sąd działając na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie nie znajdując żadnych podstaw do jego uwzględnienia.

Wyrok wydano na posiedzeniu niejawnym na podstawie art. 148¹ § 1 kpc.

O kosztach procesu, na które składały się wyłącznie minimalne koszty zastępstwa procesowego za udział po stronie pozwanego zawodowego pełnomocnika orzeczono stosownie do wyniku sporu przegranego przez powoda na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 99 k.p.c. i par. 14 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 ze zm.) obowiązującego w czasie wniesienia odwołania.

Sędzia SO Andrzej Turliński